

Abstract: hoe specifiek is een specifieke taalontwikkelingsstoornis?

Prof. dr. Ellen Gerrits

Tijdens het eerste congres Taalstaal werd een pleidooi gehouden voor het consistent gebruik van Specifieke Taalontwikkelingsstoornis (S-TOS) als diagnostisch label voor kinderen met taalproblemen. Een herkenbaar diagnostisch label is onder meer belangrijk voor het verkrijgen van passende interventies en vergoedingen. De term TOS werd al snel landelijk ingevoerd, maar de toevoeging 'specifiek' ontbreekt vaak. 'Specifiek' betekent dat de oorzaak van de taalontwikkelingsstoornis onbekend is. 'Specifiek' kan ook geïnterpreteerd worden als 'uitsluitend betrekking hebbend op taal'. Over deze interpretatie is veel discussie. Kinderen met S-TOS kunnen ook moeite hebben met niet-talige taken. We weten inmiddels dat hun executieve functies vaak zwak zijn; dit zijn hogere regelfuncties die onder meer nodig zijn voor planmatig gedrag. Daarnaast is er een sterke relatie tussen S-TOS en andere ontwikkelingsstoornissen zoals autisme spectrum stoornis (ASS), dyslexie of attention-deficit hyperactivity disorder (ADHD). In deze presentatie worden de resultaten uiteengezet van een literatuuronderzoek naar de verschillende taalprofielen van S-TOS, ASS, ADHD en dyslexie en uitspraken die gedaan worden over comorbiditeit. De resultaten worden geïllustreerd met ervaringen van een kind en een volwassene met TOS.